Милинъ камъкъ мѣстность около 18 километра на СЗ. отъ Враца; тя е само продълговато не много високо бърдо, Северната му страна е стръмна и недостъпна, а отъ другитѣ страни то е достъпно и полегато. На 18 май 1876 тука е станало главното и упоритото сражение между четата на Х. Ботевъ и турцитѣ. Позицията на четата се намерела на самата срѣдъ на бърдото въ мѣсто твърдѣ несгодно за отбрана, защото неприятелитѣ подъ прикритието на гората отъ три страни можели безопасно да доближаватъ и нападатъ, още затова че мѣстото е крайно безводно. — На изт. подъ самото бърдо лежи с. Баница, и на западъ — с. Чиренъ. — На мѣстото дѣто е била самата позиция днесь се намира единъ грамаденъ дървенъ кръстъ. ~~На 1876 тука~~ Четата са състояла едва отъ 150 — до 160 души, нападнахѫ я отъ 200 души редовна войска и до 3000 души черкези и башибозуци, които разбиха но не съкрушихѫ съвсемъ четата. — Падналитѣ тука на Милинъ камъкъ и на Челопекъ послѣдная битва за сега извѣстни сѫ: Хр. Ботевъ, Георги Матевъ, Петръ Банковъ, Давидъ Теодоровъ, Сава Петровъ, Войновски, Радановъ (русецъ) Стефанъ (румънецъ), Йордановъ, Георги Апостоловъ, Василъ Ивановъ Кожухарски, Петко Пенчовъ, Коцо Димитровъ, Никола Корута, Хаджи Георги, и попъ Саво отъ Стара Загора. — На 1885 на 18 май тука най-прѣдь стана голѣмо и славно торжество дѣто имаше до 4000 души събрани отъ околнитѣ села и отъ градъ Враца съ исключение на бившитѣ чорбаджии. Тука са присѫтствували на тържеството изъ живи оцѣлѣлитѣ на четата Ст. Хр. Савовъ, Саво Вълковъ отъ Враца и И. Пановъ отъ с. Руска Бѣла. Народътъ въ порива си на радостьта си окичи съ вѣнци главитѣ на тѣзи трима поборници и ги поведе на рѫцѣ. Между присѫтствующитѣ въ срѣдъ веселието се яви единъ старецъ пригърбенъ пристигналъ 7-8 часа отъ далечъ

Маркова могила (при Томпаковци!) с. Хълмът или по добре Чукарът от рида на Средни Томпаковци на лѣвий брѣг на Искър. ~~на северний бряг чукар над Дѣвенци~~ Маркова могила състои от три особни чукаря от които северний на над Дѣвенци е мънастир и до него е една твърдиня тоже стара. ~~Со~~ (Бър. Дѣвенци). Средний чукар е същата Маркова могила, третий и горний чукар край Искъра дѣто има пещера извѣстна с име Тъмна Дупка голѣма, за казват да са продължавала до Калѣ Дѣвенци (казваха ми анекдот нѣкой за нѣкакво прасе което сега не помня). Над Тъмна Дупка от горѣ пѫтятъ, който са казва Череда който води към Червени брѣг.

Мокрищан никополско бивше Влашко село, ~~прѣд~~ край Дунав. Жителитѣ му са прѣмѣстили сички в село Гигенци а на мѣстото има сега само рибарски колиби, защото Дунав залива селото

Мѫтница или Мѫтнишкий мънастир св. Иоан Богослов сега са казва по името ~~на~~ на извора Мѫтница. Тѣ са два извора на близу до мънастиря и единий от тѣх по голѣмий като ври да извира от долу са подмята и оттича мѫтна на долу.